

ONKO VALTAKUNNANDUUMAA BOIKOTOITAVA?

„ENEMMISTÖN“ OHJELMAKANTA

Työväenluokan puolue, Venäjän sosialidemokraattinen työväenpuolue yhdistyy. Sen kaksi puoliskoa sulautuvat yhteen ja valmistelevat jo kokoontuvaksi ilmoitettua puolueen yhdistävää edustajakokousta.

Mutta puolueen molempien puoliskojen välille on vielä jäänyt eräs erimielisyys, joka koskee Valtakunnanduumaa. Kaikkien puolueenjäsenten on tehtävä tämä kysymys itselleen täysin selväksi, jotta he voisivat tietoisesti valita edustajat yhteiseen edustajakokoukseen, jotta kiista saataisiin ratkaistuksi siten, kuin kaikki puolueen jäsenet sitä tahtovat, eikä vain puolueen nykyisten keskus- ja paikalliselimien mielen mukaan.

Bolshevikit ja menshevikit ovat samaa mieltä siitä, että nykyinen Duuma on surkea kansanedustuksen väärennys, että on taisteltava tuota petosta vastaan, valmistauduttava aseelliseen kapinaan, jotta saataisiin kutsutuksi koolle koko kansan vapaasti valitsema perustava kokous.

Kiistaa käydään vain taktiikasta Duumaan suhtautumisessa. Menshevikit sanovat: puolueemme pitää osallistua valtuutettujen ja valitsijamiesten vaaleihin. Bolshevikit sanovat: aktiivinen Duuman boikotti. Esitämme tässä lonto-lehtisessä bolshevikien katsantokannan, jotka ovat äsken pidetyssä VSDTP:n 26 järjestön edustajien konferenssissa tehneet päätöslauselman vaaleihin osallistumista vastaan*.

* Ks. tätä osaa, ss. 93—94. *Toim.*

Mitä merkitsee aktiivinen Duuman boikotti? Boikotti merkitsee kieltäytymistä osallistumasta vaaleihin. Me emme halua valita sen paremmin edustajia Duumaan kuin valitsijamiehiä tai vaalivaltuutettujakaan. Aktiivinen boikotti ei merkitse yksinkertaista poisjäämistä vaaleista, vaan vaalikokousten laajaa käyttämistä sosialidemokraattista agitaatiota ja organisoimista varten. Kokousten hyväksikäyttäminen merkitsee sitä, että tunkeudutaan niihin sekä legaalisesti (kirjoittautumalla valitsijain luetteloihin) että illegaalisesti, selostetaan siellä sosialistien koko ohjelmaa ja kaikkia katsomuksia, osoitetaan Duuman koko valheellisuus ja miten väärennetty se on, kehoitetaan taisteluun perustavan kokouksen puolesta.

Miksi me kieltäydymme osallistumasta vaaleihin?

Siksi, että osallistumalla vaaleihin me tahtomattammekin pitäisimme kansassa yllä luottamusta Duumaan, heikentäisimme siten kansanedustuksen väärentämistä vastaan käymämme taistelun voimaa. Duuma ei ole parlamentti, vaan itsevaltiuden virittämä ansa. Meidän on revittävä rikki tuo ansa hylkäämällä kaikkalainen osallistuminen vaaleihin.

Siksi, että jos tunnustaisimme sallittavaksi vaaleihin osallistumisen, niin silloin olisi mentävä loppuun saakka, edustajain valitsemiseen Duumaan. Porvarilliset demokraatit, esimerkiksi Hodski „Narodnoje Hozjaistvo” lehdessä, neuvovatkin meille siinä tarkoituksessa vaalikauppojen tekoa kadettien kanssa. Mutta nykyään kaikki sosialidemokraatit, sekä bolshevikit että menshevikit, torjuvat nuo kaupat ymmärtäen sen, ettei Duuma ole parlamentti, vaan poliisijärjestelmän uusi petos.

Siksi, että emme voi nyt saada vaaleista mitään hyötyä puolueelle. Ei ole agitaatiovapautta. Työväenluokan puolue on epäsuosiossa. Sen edustajia vangitaan ilman oikeuden tuomiota, sen lehdet on lakkautettu, sen kokoukset kielletty. Puolue ei voi legaalisesti kohottaa lippuaan vaaleissa, se ei voi asettaa koko kansan nähden valitsijamiehiään antamatta heitä ilmi poliisille. Tällaisen asiointilan vallitessa meidän agitaatiomme ja organisaatiomme tarkoitusperiä palvelee paljon paremmin se, että käytetään vallankumouksellisesti hyväksi kokouksia ilman vaaleja, kuin se, että osallistutaan kokouksiin legaalisten vaalien toimittamista varten.

Menshevikit hylkäävät edustajien valitsemisen Duumaan, mutta haluavat valita valtuutettuja ja valitsijamiehiä. Mitä varten? Sitäkö varten, että heistä muodostettaisiin kansan Duuma taikka vapaa, illegaalinen edustuslaitos, jokin yleisvenäläisen työväen (ja lisäksi talonpoikain) edustajain Neuvoston tapainen?

Me väitämme sitä vastaan: jos tarvitaan vapaita edustajia, niin miksi pitäisi välittää jostakin Duumasta niiden valitsemisessa? Miksi antaisimme poliisille valtuusmies-temme luettelot? Ja miksi pitäisi luoda uusia työväen edustajain Neuvostoja ja uuteen tapaan, kun on vielä olemassa (esim. Pietarissa) vanhoja työväen edustajain Neuvostoja? Se on hyödytöntä ja vieläpä vahingollistakin, koska se saa aikaan turhia toiveita, haaveilevaa mielialaa, ikään kuin luhistuvia ja hajoavia Neuvostoja voitaisiin elvyttää uusilla vaaleilla eikä kapinan uudella valmistelulla ja laajentamisella. Ja kapinatarkoituksia varten taas olisi suorastaan naurettavaa määrätä laillisina määräaikoina toimitettavat lailliset vaalit.

Menshevikit vetoavat siihen, että kaikkien maiden sosialidemokraatit ottavat osaa parlamentteihin, vieläpä huonoihinkin parlamentteihin. On väärin vedota siihen. Parlamenttiin mekin tulemme osallistumaan loppuun saakka. Mutta menshevikit näkevät itekin, ettei Duuma ole parlamentti, he itekin kieltäytyvät siihen menemästä. Sanotaan, että työväenjoukot ovat väsyneet ja haluavat levähtää julkisissa vaaleissa. Mutta ei puolue voi eikä saa rakentaa taktiikkaansa eräitten keskusten tilapäisen väsymyksen pohjalle. Se merkitsisi puolueen saattamista turmioon, sillä väsyneet työläiset antaisivat puoluekantaisuutta vailla olevia valitsijamiehiä, jotka olisivat omiaan vain saattamaan puolueen huonoon valoon. Työtämme on tehtävä sitkeästi ja kärsivällisesti, säästäten proletariaatin voimia, mutta kadottamatta uskoa siihen, että mielialan aleneminen on tilapäistä, että työläiset nousevat vieläkin voimakkaammin, vieläkin rohkeammin kuin Moskovassa, että he pyyhkäisevät pois tsaarin Duuman. Menkööt kehittymättömät, takapajuiset ihmiset Duumaan,— puolue ei sido kohtalooan heihin. Puolue sanoo heille: teidän oma elämänkokemuksenne on todistava poliittiset ennustuksemme oikeiksi. Te tulette itse kohdaltanne näkemään, minkälaista petosta tämä Duuma

on, ja silloin te palaatte takaisin puolueen kannalle nähdessänne, että sen neuvot ovat oikeat.

Menshevikkien taktiikka on ristiriitaista ja epäjohdonmukaista (pitää osallistua vaaleihin, muttei pidä valita Duumaan). Se ei kelpaa joukkopuolueelle, koska yksinkertaisen ja selvän ratkaisun asemesta se antaa sekavan ja kaksimielisen ratkaisun. Se on epäkäytännöllistä, sillä jos valtuutettujen luettelot joutuvat poliisien käsiin, niin se koituu puolueelle raskaaksi menetykseksi. Ja vihdoin tuota taktiikkaa on mahdoton toteuttaa käytännössä, sillä menshevikkien esiintyminen kokouksissa meidän ohjelmallamme vie väistämättä siihen, että legaalisten vaalien asemesta tulee illeaalista kokousten hyväksikäyttämistä ilman vaaleja. Poliisiolosuhteiden vuoksi menshevikkien osanotto kokouksiin johtaa menshevistisestä vaaleihin osallistumisesta siihen, että kokouksia käytetään bolshevistisesti vallankumouksellisiin tarkoituksiin.

Alas Duuma! Alas poliisikomennon uusi petos! Kansalaiset! Kunnioittakaa kaatuneiden Moskovan sankareiden muistoa valmistautumalla uudelleen aseelliseen kapinaan! Eläköön vapaasti valittu yleiskansallinen perustava kokous!

Sellainen on taistelutunnuksemme. Ja tähän tunnuksen sopii vain aktiivisen boikotin taktiikka.

Kirjoitettu tammikuussa 1906

*Julkaistu tammikuussa 1906
VSDTP:n Keskuskomitean
ja Yhdistetyn Keskuskomitean
lentolehtisissä*

*Julkaistaan
VSDTP:n Keskuskomitean
lentolehtisen mukaan*